

ת"פ 40102/06/10 - מדינת ישראל נגד ניר עזרא

בתי המשפט	ת"פ 40102-06-10
בית משפט השלום	ת"פ 31579-11-11
בירושלים	תאריך: ב' אדר א' תשע"ד, 2 בפברואר 2014
בפני: כב' השופט אלכסנדר רון	<u>התביעה</u>
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
	- נגד -
	ניר עזרא
	ע"י ב"כ עו"ד א' פוקסברומר - סגוריה ציבורית
<u>הנאשם</u>	
נוכחים:	ב"כ התביעה גב' הילה זוהר, מתמחה
	הנאשם וב"כ עו"ד אלי פוקסברומר

גזר דין

1. כללי

בפני בית המשפט שני כתבי אישום - ת"פ 40102-06-10 שנדון בפני ובו הורשע הנאשם בעבירות כמפורט בהמשך ות"פ 31579-11-11 שנדון בפני כבוד השופטת לומפ. באשר עמדו על הפרק שתי הרשעות המהוות, למעשה, נגזרות של פרשה כוללת אחת, סברו הצדדים במסגרת ת"פ 31579-11-11, לבקש מהמותב הנכבד מאד בפניו נדון תיק זה לבטל טכנית את הרשעת הנאשם כדי לאפשר את צירופו לתיק שנדון בפני וכדי לאפשר ענישה שתבסס על התמונה הכללית ביחס לעבירות שביצע, והמהוות חלק מאותה פרשה. בנסיבות אלה אכבד את רצון הצדדים וינתן גזר הדין על בסיס הרשעתו בשני כתבי האישום.

נוכח זאת, מורשע בזה הנאשם במסגרת תיק זה בעבירות לגביהן נקבע על ידי כבוד השופטת לומפ

שבוצעו על ידו.

הרשעות הנאשם ניתנו ללא צורך בשמיעת ראיות, אם כי לאחר דיון משפטי נרחב, במקבץ נרחב של עבירות כדלקמן:

אישום מספר 1 - רישום מאגר מידע ושימוש בו, עבירה לפי סעיף 8(א) לחוק הגנת הפרטיות.

תמצית העבירה - בין השנים 2007-2008 החזיק הנאשם ברשותו מאגר מידע המכיל נתונים אודות בני אדם ממספר מדינות בעולם. במעשיו אלו החזיק הנאשם וניהל מאגר מידע בניגוד לחוק.

אישום מספר 2 - ניסיון לקבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 רישא בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין [להלן: "החוק"]

תמצית העבירה - בתאריך 5.1.2008 ביקש הנאשם להעביר לחשבונו סך של 30 דולרים מחשבון בנק שאת פרטיו איתר בקובץ שאינו ידוע למאשימה. במהלך ביצוע העברת הכסף, נתקל הנאשם בדרישת הבנק בו מתנהל אותו חשבון לזיהוי קולי, ולכן לא ביצע את העברת הכסף. מצטמצם, אפוא, אישום זה לנסיון לקבלת דבר במרמה.

אישום מספר 3 - קבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 רישא לחוק.

תמצית העבירה - בתאריך 19.1.2008 פרץ הנאשם באמצעות השימוש במאגר הנתונים של הקובץ לחשבון בנק של אחר. לאחר שחדר הנאשם לחשבון זה, שילם "הודעת תשלום קנס" שהיה עליו לשלם בסכום של ₪ 750 ששלקחו מחשבון הבנק של האחר.

אישום מספר 4 - חדירה לחומר מחשב שלא כדין - חמש עבירות לפי סעיף 4 לחוק המחשבים; **נסיון לחדירה לחומר מחשב שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 4 לחוק המחשבים + סעיף 25 לחוק.

תמצית העבירה - בתאריך 19.1.2008 חדר הנאשם לשלוש חשבונות בנק של אחרים, והכל באמצעות שימוש במאגר נתונים של הקובץ; במועד זה אף ניסה הנאשם לחדור לחשבון בנק של אדם נוסף, וזאת באמצעות שימוש במאגר הנתונים של הקובץ; בתאריך 21.1.2008 חדר הנאשם בשנית לשני חשבונות הבנק של המתלוננים מיום 19.1.2008.

אישום מספר 1 - רישום מאגר מידע ושימוש בו, עבירה לפי סעיף 8(א) לחוק הגנת הפרטיות.

תמצית העבירה - בתאריכים שאינם ידועים למאשימה, פרסם הנאשם הודעות בפורומים שונים של פצחנים ("האקרים" בלע"ז), בהן הוא מבקש לקבל לידיו פרטי חשבונות בנק ופרטי כרטיסי חיוב. בעקבות פרסום הודעות אלה, קיבל הנאשם לידיו, מיום 29.4.2009 ועד ליום 1.3.2010, מספר רב של פרטי כרטיסי חיוב מחו"ל, באמצעות האינטרנט, מאנשים שזהותם אינה ידועה למאשימה. כתוצאה מכך החזיק הנאשם ברשותו מאגר מידע המכיל נתונים אודות בני אדם ממספר מדינות בעולם (להלן: "מאגר המידע").

אישום מספר 2 - קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק.

תמצית העבירה - במהלך חודש אוגוסט 2009, בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, רכש הנאשם מאתר הימורים בשם "סטאן ג'ימס", ז'יטונים וירטואליים להימורים באינטרנט, בסכום כולל של כ - 29,610 ₪. את התשלום עבור הז'יטונים שילם הנאשם באמצעות פרטי כרטיסי החיוב שבמאגר המידע, תוך הצגת מצג שווא, לפיו מדובר בפרטי כרטיסי חיוב אותם הוא מחזיק כדין.

אישום מספר 3 - נסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (2 עבירות), עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק + סעיף 25 לחוק.

תמצית העבירה - במהלך חודש אוגוסט 2009, בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, ניסה הנאשם לרכוש טפסי הימורים מסוג טוטו או ווינר, מאתר אינטרנט בשם il.co.liga.www בשתי הזדמנויות שונות, באמצעות פרטי שני כרטיסי חיוב ממאגר המידע שהגיע לידיו שלא כדין, תוך הצגת מצג שווא, לפיו מדובר בפרטי כרטיס חיוב אותם הוא מחזיק כדין.

אישום מספר 4 - חדירה לחומר מחשב כדי לעבור אחרת, עבירה לפי סעיף 5 לחוק המחשבים; **קבלת דבר במרמה**, עבירה לפי סעיף 415 רישא לחוק.

תמצית העבירה - בתאריך שאינו ידוע למאשימה, פרסם הנאשם הודעה בפורום של פצחנים, בה הוא מבקש לקבל לידי פרטי חשבונות בנק של אנשים מישראל. בעקבות פרסום מודעה זו, פנה אליו אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, באמצעות תוכנת ICQ, והעביר לנאשם פרטים של 4 או 5 חשבונות בנק, ובהם פרטי חשבונות בבנק דיסקונט ובבנק הפועלים. ביום 15.7.2010 השתמש הנאשם בפרטי חשבון של הגברת רחמן בבנק דיסקונט אשר הגיע לידיו שלא כדין. הנאשם העביר מחשבונה, במרמה סכום של 3,000 ₪ לחשבונו של נמצוב, בתמורה להמרת כספים וירטואליים באינטרנט, תוך הצגת מצג שווא לפיו מדובר בכספו שלו. בו ביום, בעקבות מצג השווא, קיבל הנאשם מנמצוב באמצעות אתר webmoney סכום של \$758 בתמורה לכסף שהעביר לו הנאשם.

2. מתחמי ענישה

הכרעת הדין בת"פ 40102-06-10 נחתמה על ידי קודם שנכנס לתוקפו תיקון 113 לחוק העונשין; הכרעת הדין בת"פ 31579-11-11 כבר כפופה לתיקון האמור. ביחס לאישומים המתאימים יינתן, אפוא, ביטוי למתחם הענישה הראוי, ואולם יראה עצמו בית המשפט פטור מכך ביחס לאישומים נשוא הכרעת הדין המוקדמת. להלן מתחמי הענישה ביחס לעבירות נשוא ת"פ 31579-11-11.

- א. ביחס לאישום מספר 1 - מתחם הענישה נע בין חודש עבודות שירות, ל - 8 חדשי מאסר;
- ב. ביחס לאישום מספר 2 - מתחם הענישה נע בין 3 חודשי עבודות שירות ל - 10 חודשי מאסר בפועל.
- ג. ביחס לאישום מספר 3 - מתחם הענישה נע בין 2 חודשי עבודות שירות - 8 חודשי מאסר בפועל;
- ד. ביחס לאישום מספר 4 - מתחם הענישה נע בין 4 חודשי עבודות שירות ל - 12 חודשי מאסר בפועל.

3. מתחם הענישה הכולל

על יסוד סעיף 40ג (ב) לחוק מוסמך עתה בית המשפט, לקביעת מתחם הענישה הכולל ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם. בהמשך לאמור קובע אני את מתחם הענישה הכולל בטווח שבין 4 חודשי עבודות שירות לבין 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

4. בקשת ההגנה לביטול ההרשעה

ברם, קודם שאשוב לשאלת עונשו של הנאשם, נמצא לנכון להתייחס לבקשת ההגנה לשקול את ביטול הרשעת הנאשם, ולחילופין לבטל, לפחות, את הרשעתו באותן עבירות שבהן גלום בהרשעה פוטנציאל רב לפגיעה בנאשם בהמשך. ניתנה הדעת בכובד ראש לטענות ההגנה בכיוון זה, שהחשובה שבהן יסודה בגילו הצעיר של הנאשם, כבן 19-20 במועד ביצוע העבירות, לפני למעלה משלש שנים, שלא היה לחובתו עבר פלילי קודם, ולבד מההרשעות דנן, אין לחובתו דבר גם עתה. עתיד אני לשוב לטענות אלה בהמשך ואף עתיד אני לייחס להן משקל לא מבוטל בשאלת עונשו של הנאשם. ואולם, עם כל הנכונות שיש לבית המשפט לייחס משקל הולם למכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, כשעל הפרק מקבץ סדרתי של עבירות כאמור ותוך שאשוב ואזכיר שנכללות בהן גם עבירות תרמית, עבירות על חוק המחשבים ועבירות על חוק הגנת הפרטיות, מן הנמנע לקבל את בקשת בא כוחו הנכבד של הנאשם. כלל נקוט בידינו, שאי הרשעה או ביטולה של הרשעה מהווים את החריג לכלל לפיו מי שביצע עבירה, בוודאי עבירות בהיקף זה, טעון הרשעה. היקף העבירות מוביל, בהכרח, למסקנה שבמישור זה, דין בקשת ההגנה לדחייה.

5. היקף העבירות וחומרתן

חומרה מיוחדת בפרשה זו נובעת מכך שאין על הפרק מעידה חד פעמית. לאותה עת היתה התנהלותו העבריינית של הנאשם סדרתית, ודי אם אציין שעל הפרק מספר רב של עבירות. חשיבות ממשית נתונה גם לעובדה שנתקבצו לפרשה זו עבירות בהן ניתן לאבחן הן מרמה חוזרת ונשנית, הן עבירות על חוק המחשבים והן עבירות על חוק הגנת הפרטיות, נושא הראוי, לטעמי, להדגשה מיוחדת:

בעידננו זה, כאשר כחלק משגרת החיים היומיומית ולצורך תפקוד תקין של החברה, נאספות במאגרים רבים כמויות אדירות ומפורטות של מידע אודות הפרט, החברה, רשויות שונות, חברות וגופים שונים, אשר מקיפות את כל תחומי החיים, יש להיזהר שמידע זה לא יעבור אל הגורמים או הידיים הלא נכונות. במיוחד דברים אמורים, כאשר גורמים אלו, אשר אינם מוסמכים להחזיק במידע זה, עשויים להשתמש בו לצורך פעילות בלתי-חוקית ולתכליות זרות. לפיכך, מחובתן של הרשויות לשמור על אינטרס הציבור ולמנוע שימוש ונגישות למידע זה, לאלו אשר אינם מורשים על-פי חוק לכך" [רע"פ 7270/05 יונה שלמה כהן נ' מדינת ישראל (פורסם)].

בהיבטי דרישת תיקון 113 לחוק ולהתייחסות לערך המוגן, נתונה חשיבות יתירה לזכות לפרטיות:

"זכות הפרטיות מותחת את הקו בין הפרט לבין הכלל. בין ה'אני' לבין החברה. היא משרטטת מתחם אשר בו מניחים את האדם לנפשו, לפיתוח 'האני' שלו, בלא מעורבות של הזולת" [בג"צ 2481/93 דיין נ' מפקד מחוז ירושלים, פ"ד מח(2) 456].

ויותר מכך, לזכות לפרטיות אף ממד חוקתי, כנגזרת של זכותו של כל אדם לכבוד:-

"הזכות לפרטיות היא, בין היתר, אחת הנגזרות של הזכות לכבוד. הכרה בפרטיות היא ההכרה באדם כפרט אוטונומי הזכאי לייחוד אל מול האחרים. ייחוד זה הוא המאפשר לאדם להתבצר באישיותו כבעלת משמעות הראויה לכיבוד" [ע"פ 5026/97 גלעם נ' מדינת ישראל (לא פורסם)].

היה במעשי הנאשם, בנוסף למעשי הרמיה שביצע, משום פגיעה בפרטיותם של המתלוננים (וייתכן שגם אחרים, שאמנם לא רומזו ולפיכך לא התלוננו), שפרטיהם האישיים הגיעו לידיהם.

6. שיקולי קולא

ועם כל זאת, קיימים טעמים שבעטיים ראוי במסגרת מתחם הענישה לגזור את עונשו של הנאשם תוך הטיה ברורה לצד התחתון של מתחם זה, וזאת על יסוד משקלם המצטבר של טעמים מסוגים שונים.

א. תחילה, ולטעמי אין זה העיקר, על הפרק נאשם שהודה בביצוע כל שיוחס לו בכל אחד משני

כתבי האישום, ויש בכך כדי להצביע על קבלת אחריות, הבנת משמעות המעשים וחרטתו. הגם שנסתיים הדיון בשני כתבי האישום בהכרעות דין מפורטות, נבע הדבר, אך ורק, משאלות משפטיות שסברו באי כוחם הנכבדים של הצדדים להעמיד להכרעת בית המשפט, בפרט בשאלת תחולת חוק המחשבים. מכל מקום, פשיטא לי שמחלוקות משפטיות ענייניות ולגיטימיות בין הצדדים, אין בהן כדי לכרסם במסקנה שעל הפרק נאשם שקיבל את האחריות למעשיו: כאמור לעיל, במישור העובדתי, לא ביקש הנאשם לכפור בדבר וחצי דבר.

ב. עיקר המשקל נתון בהקשרו של הנאשם להליך שיקום ממשי שעבר, ולכך ביטוי בסדרת תסקירים שניתנו בעניינו ושלוויו את מהלך שיקומו. במצוות החוק אמנע מפירוט האמור בתסקירים, ועם זאת, אתן ביטוי תמציתי לכך, שמן הצד האחד, מפרטים התסקירים, סדרת בעיות שהיו מנת חלקו של הנאשם בעבר, במהלך השירות הצבאי, בכלל זה נטייה להימורים ועוד, אך מן הצד האחר, בחלוף מספר שנים עלה הנאשם על הפסים, זאת לאחר טיפול אפקטיבי במרכז לנפגעי התמכרויות. עוד צוין, שבתוך כך השתלב הנאשם בעבודה סדירה, ומכל מקום ניתן לסכם את מסקנות שירות המבחן בקביעה שעל הפרק נאשם שעבר תהליך שיקומי אפקטיבי וממשי. המלצתו המסכמת של שירות המבחן - לעבודות לתועלת הציבור וצו מבחן.

ג. ולכך מצטבר גילו של הנאשם, "בגיר צעיר", העדר עבר פלילי קודם ופרק הזמן שעבר מאז ביצוע העבירות ללא אינדיקציה לכל מעידה נוספת.

7. סוף דבר

מהטעמים שפורטו בהרחבה ראוי לגזור את דינו של הנאשם סמוך לרף התחתון במתחם הענישה כאמור לעיל. בד בבד יוטעם שהמלצת שירות המבחן לשל"צ, מתחת למתחם הענישה ולא יהא נכון לאשרה. לצד השיקולים שלקולא שפורטו בהרחבה, מחויב בית המשפט ליתן משקל גם לעקרון ההלימה, ולצורך להרתעת הכלל שהולך ומתעצם ביחס לעבירות המתבצעות במרחב הקיברנטי ותוך שימוש מגוון ומשתנה במערכות תקשוב. אין הדעת נותנת שישתמע מגזר דין זה שנכון בית המשפט, בכל נסיבות שהן, להקל ראש בעבירות מן הסוג הנדון, ולהרתעת הכלל, אפוא, חשיבות יתרה. מחויב הנאשם בעונש במרכזו מאסר, גם אם מהטעמים שפורטו ניתן יהא לאשר את

ריצויו בעבודות שירות. מחויב הנאשם גם בענישה בממד המותנה, ויש בנסיבות העניין מקום גם לאלמנטים כספיים: קנס ופיצוי למתלוננים, נושא, שהנאשם עצמו התנדב להציע מיוזמתו כחלק מהחרטה שנשמעה מפיו והובאה בפני בית המשפט.

8. בהמשך לאמור, גוזר אני כדלקמן:

מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שירות במנהל הקהילתי תלפיות מיום 18.3.201.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של שנתיים מהיום יעבור עבירה נוספת לפי חוק הגנת הפרטיות; חוק המחשבים; סימן ו' לפרק י"א של חוק העונשין.

פיצוי למתלונן - הנאשם ישלם למתלונן וולרי וסילב ת.ז. 321415374 מרחוב האלמוגים 62/3 אילת, פיצוי בסך ₪750; הסכום ישולם ב- 18 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד יום 1.5.14 ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן.

יובהר, שבפריסת התשלומים, לקח בית המשפט בחשבון, את הסכום הכולל שישלם הנאשם בעקבות גזר דין זה, ובשים לב לנסיבותיו האישיות.

פיצוי למתלונן - הנאשם ישלם לבנק דיסקונט לישראל בע"מ, ששיפה את המתלוננת הראשונית, לידיה רחמן-נוני, פיצוי בסך ₪3,000; הסכום ישולם ב- 18 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד יום 1.5.14 ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן.

פיצוי למתלונן - הנאשם ישלם למתלונן, איגור נמצוב מרחוב רחבעם זאבי 34/5, חולון, פיצוי בסך ₪3,000 (758 דולר); הסכום ישולם ב- 18 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד יום 1.5.14 ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן.

קבס (שנועד, בין היתר, להבטיח את תשלום הפיצוי למתלוננים תוך שייקבע שכל תשלום ייחשב בראשונה על חשבון הפיצוי למתלוננים ותוך קביעת ימי מאסר חלף הקנס); הנאשם ישלם קנס בסך 2,250 ש"ח או מאסר למשך 90 ימים תחתיו; הקנס ישולם ב- 18 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד יום 1.5.14 ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן. פיגור בתשלום אחד מן השיעורים שנקבעו לעיל, יעמיד לפירעון מיידית את יתרת הקנס שטרם שולמה ויחייב את הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק. אם הופקדו על ידי הנאשם כספים בעקבות צווי הבאה שהוציא בית המשפט, ייחשבו כספים אלה על חשבון הקנס; היתרה תוחזר לנאשם.

זכות ערעור על פסק הדין תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' אדר תשע"ד, 02 פברואר 2014, במעמד הצדדים.

החלטה

כמבוקש.

ניתן היום, ב' אדר תשע"ד, 02 פברואר 2014, במעמד הצדדים.

חתימה